

ur *Bidâyat al-mubtadi* och *al-Hidâyah* av *shaykh Burhân ad-Dîn al-Farghâni al-Marghinâni*

I Guds den Barmhärtiges Förbarmarens namn, och med bön och välsignelser över Muhammed och över hans familj.

Det är obligatoriskt för den bedjande att ge företräde till rening från rituella och verkliga fysiska orenheter på det sätt som vi indikerat i det föregående.

Han måste täcka sina privata delar (*'awrah*).

En mans *'awrah* sträcker sig från vad som är nedanför naveln till knäna. Och knäna är inkluderade i de privata delarna.

Hela kroppen hos en fri kvinna räknas som *'awrah* förutom hennes ansikte och handflator.

- Om hon ber och en fjärdedel eller en tredjedel av hennes vad inte är täckt måste hon göra om sin bön. Om det är mindre än en fjärdedel måste hon inte göra om den.
- Det är på samma sätt med håret, kroppens framsida och låren.

Vad som är *'awrah* för en man är också *'awrah* för en slavflicka tillsammans med hennes kropps framsida och rygg. Vad som är utöver detta av hennes kropp är inte *'awrah*.

Den som inte finner en klädsel att förrätta bön i skall be naken i sittande position och endast indikera bönen bugande och nedfallande. Om han ber stående är hans bön giltig, det förstnämnda är att föredra.

Den dyrkande skall forma intentionen (*niyyah*) ^[1] för den bön han skall utföra utan att skilja intentionen från *tahrîm* med någon handling.

Om han följer en annan person i bön formulerar han intentionen för bönen såväl som för efterföljandet av den personen.

Han skall vara vänd mot böneriktningen (*qibla*).

- En person som är i ett tillstånd av fruktan kan be i vilken som helst riktning som är möjlig för honom. ^[2]
- Om han är osäker på böneriktningen och det inte finns någon i hans närhet att fråga

skall han anstränga sig efter bästa förmåga att ta ut riktningen och be (i den riktning han tagit ut).

- Om han får reda på, efter att han bätt, att han gjort ett misstag (i att ta ut riktningen) behöver han inte göra om bönen.
- Om han får reda misstaget under tiden han ber skall han vända sig mot den korrekta böneriktningen och fortsätta be.

Om en person leder en grupp i bön under en bäcksvart natt, uppskattar böneriktningen och ber mot öst, medan de som följer honom också gör sina egna uppskattningar och var och en av dem ber i en annan riktning, och alla ber bakom honom utan att inse vad imamen har gjort, då är deras bön giltig.

- Om en av dem får kännedom om den riktning imamen valt, då är hans bön upphävd.
- På samma sätt är det med den som står framför imamen.

Källa:

Burhân ad-Dîn al-Farghânî al-Marghinânî, al-Hidâya: A Translation of al-Hidâya fî Shahr Bidâyat al-Mubtadi', Amal press, Bristol 2006

Fotnoter:

[1] Niyyah är enligt författaren, att besluta sig och villkoret är att den dyrkande vet i sitt hjärta vilken bön det är. Att uttrycka det i ord har ingen laglig konsekvens men det anses vara bra så tillvida att det underlättar att fokusera sin intention. Om det är en obligatorisk bön som utförs är det nödvändigt att identifiera vilken plikt det är som utförs, som t ex salât *adh-dhuhr* på grund av de olika plikterna. Om det är en frivillig eller sunnahbön är en okvalificerad intention (*niyyah*) tillräcklig. [al-Marghinani 2006:104-105])

[2] Av fruktan för en fiende, för att drunkna eller någon annan orsak. [al-Marghinâni 2006:105]